

Publicerad 2009-10-20 18:55 av Alva Liljestränd

Detta är den andra.

2: ©

Ville jag vara fri?

Alltid osäker i mitt liv.

Kanske borde jag ha stannat kvar.

Levt där mitt liv var allt annat än bra.

När jag var där visste jag hur och vad.

Nu vet jag inte vad jag vill.

Men så en dag, kom du.

Du visste hur det var.

Att känna sig instängd och lämnad kvar.

Sen när sanningen kom fram.

Så sprang jag. Bort.

Ville inte finnas kvar!

Du svek mig och ensam blev jag.

Du kom till mig.

Ville säga förlåt och försöka igen.

Kan jag förlåta dig?

Jag bestämde mig och började innerligt att älska dig igen.

Men ingen ville veta av någon som inte är äkta och trogen till Evighetensdag.

Bara en förstod.

När mitt hjärta gick i kras.

Du behövde lämna mig.

Och lämnd i ett osäkert liv är ingen säker framtid.

Jag behövde dig.

Du betyder ju allt för mig.

Jag sökte dig överallt.

Jag kunde inte finna dig någonstans!

När jag höll på att bryta ihop efter att jag redogjort att jag kanske var ett misstag.

Att vi bara levde i min fantasi...

Men då stod det klart för mig att om jag hittar dig så är det Ödets val.

Om inte skulle jag inte ha mitt liv kvar.

Jag skulle vara betydelselös tills jag inte hade några dagar kvar.

Då fann jag dig...!

Du hade levt alldeles själv med bara sorg som känsla och längtat efter mig.

Vi lever nu tillsammans.

Och aldrig skall vi lämna varandra.

Men lyckan vara inte för alltid.

Jag var sönder från början och hade inte mycket Tid kvar.

Jag lämnade dig kvar.

När jag vandrade vidare in i Ljustes dal.

Skriven av Alva Liljestrånd 12-13 år gammal.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alva Liljestrånd med Poeter.se id #24877 innehar upphovsrätten